

**การประยุกต์การบริหารงานวิชาการตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตเมืองพิจิตร
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเมืองพิจิตร**

**Implementing Academic Management Practices According to the
Guidelines of the Ministry of Education to Enhance the Academic
Performance of schools in the Mueang Phichit Campus Affiliated with
the Office of Secondary Education Area, Mueang Phichit District.**

มนทิรา นิมสมบุญ¹ ดร.ไตรรัตน์ สิทธิพูล² ดร.จีรภัฏฐ์ สินธุอารีย์³

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม¹

อาจารย์ที่ปรึกษา หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต^{2,3}

สาขาวิชาบริหารการศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม^{2,3}

Montira Nimsomboon¹ Dr.Trairat Sittithun² Dr.Jeerath Sintuaree³

Master's degree students Department of Educational Administration

Siam Technology College¹

Advisor Master of Education Degree Program^{2,3}

Department of Educational Administration Siam Technology College^{2,3}

E-mail : 64018113025@siamtechno.ac.th¹

Received : 15 August 2024

Revised : 4 September 2024

Accepted : 10 September 2024

บทคัดย่อ

สภาพสังคมโลกปัจจุบันมีการขับเคลื่อนเปลี่ยนแปลงรวดเร็วอย่างเป็นพลวัต สภาวะการณดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อ การขับเคลื่อนการจัดการศึกษาที่ต้องปรับเปลี่ยนไปตามบริบท ประเทศไทยจึงเกิดการปฏิรูปการศึกษาที่อาศัยการปรับกระบวนการการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกส่งผลให้มีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรการจัดกระบวนการเรียนรู้ การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา กฎเกณฑ์ต่าง ๆ และค่านิยมหลักในการจัดการศึกษา ทำให้โรงเรียนต้องตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และพร้อมที่จะยกระดับการศึกษาในโรงเรียนเพื่อตอบโจทยการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (สุวิตรา บุญแจ้ง และคนอื่น ๆ, 2563: 496) การบริหารงานวิชาการโรงเรียนจึงกลายเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่าง

ยิ่ง ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวดัชนีชี้วัดคุณภาพที่สำคัญของการศึกษาซึ่งสังคมไทยและกระทรวงศึกษาธิการกำลังให้ความสำคัญเป็นอันดับต้นๆ และพยายามพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาทุกแห่งสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องสร้างความเชื่อมั่นแก่สังคมว่าสามารถจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามที่สังคมคาดหวังและสามารถจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและบรรลุตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการบริหารงานวิชาการตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาในสหวิทยาเขตเมืองพิจิตรสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา 2) ศึกษาแนวทางการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสหวิทยาเขตเมืองพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิจิตร

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตเมืองพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกใช้สูตร Taro Yamane (1973: 727-728, อ้างถึงใน สุทธิชัย ศรีไสย์, 2551: 53) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม .05 แทนค่าสูตรในประชากร เมื่อขนาดประชากรผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตเมืองพิจิตร คือ 372 คน จะได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 193 คน คัดเลือกโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample random Sampling)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สหวิทยาเขตเมืองพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร 2) ศึกษาแนวทางการพัฒนา เรื่อง การประยุกต์การบริหารงานวิชาการ ตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตเมืองพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเมืองพิจิตร

ประชากร ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตเมืองพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 7 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 18 คน ครู 354 คน จำนวน 372 คนปีการศึกษา 2566 กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเทียบกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (1973: 727-728, อ้างถึงใน สุทธิชัย ศรีไสย์, 2551: 53) ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 5 คน ครูจำนวน 188 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสหวิทยาเขตเมืองพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตรพบว่าโดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านกระบวนการเรียนรู้ คือ

ค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสูงสุด อยู่ในระดับมาก ด้านการนิเทศการศึกษา คือ ค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับ 2 อยู่ในระดับมาก ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน คือ ค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับ 3 อยู่ในระดับมาก ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา คือ ค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับ 4 อยู่ในระดับมาก ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา คือ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การบริหารงานวิชาการ , สหวิทยาเขตเมืองพิจิตร

Abstract

The current global societal landscape is undergoing rapid and profound changes. This situation has led to significant impacts on educational management, necessitating adjustments to adapt to the evolving context. Thailand has initiated educational reforms that rely on adapting educational processes to keep pace with global changes. This has resulted in changes to curriculum, assessment criteria, and educational management principles. Schools must be aware of these changes and be prepared to elevate the standard of education to meet evolving demands. Educational management has become crucial for schools, with administrators being required to prioritize it significantly. Academic performance serves as a vital indicator of education quality, with Thai society and the Ministry of Education placing great importance on it. Efforts are being made to enhance the quality of education across all institutions. It is essential to instill confidence in society that education can be managed effectively to meet societal expectations and ensure that teaching and learning processes lead to improved academic outcomes, aligning with established educational standards. Researchers are interested in studying educational management following the guidelines of the Ministry of Education to enhance the academic performance of schools in the Phichit Educational Service Area under the jurisdiction of the Phichit Provincial Education Office. The objectives of this research are to: 1) Study the educational management practices of schools. 2) Explore strategies to enhance academic performance through educational management in schools within the Phichit Educational Service Area under the jurisdiction of the Phichit Provincial Education Office.

Population consists of school administrators and teachers in secondary schools within the Phichit Educational Service Area under the jurisdiction of the Phichit Provincial Education Office. The sample group was determined using the Taro Yamane formula (1973: 727-728, cited in Sutthanoon Srisai, 2008: 53) at a confidence level of 95% and a margin of error of 0.05. With a population size of 372 school administrators and teachers in secondary schools within the Phichit Educational Service Area, the sample size is 193 individuals. The selection was done through simple random sampling.

The objectives of this research are : to study the academic management practices of schools within the Phichit Educational Service Area under the jurisdiction of the Phichit Provincial Education Office. To explore strategies for developing the implementation of academic management in line with the guidelines of the Ministry of Education to enhance the academic performance of schools within the Phichit Educational Service Area under the jurisdiction of the Phichit Provincial Education Office.

The population consists of school administrators and teachers in secondary schools within the Phichit Educational Service Area under the jurisdiction of the Phichit Provincial Education Office, during the academic year 2566. There are a total of 7 schools comprising 18 administrators and 354 teachers, totaling 372 individuals. The sample group was determined using the Taro Yamane formula (1973: 727-728, cited in Sutthanoon Srisai, 2008: 53). With 5 administrators and 188 teachers, the research utilized a questionnaire with a proportional scale of 5 levels. Data analysis was conducted using mean, standard deviation, and correlation analysis.

The research findings indicate that the academic management of schools within the Phichit Educational Service Area under the jurisdiction of the Phichit Provincial Education Office is generally practiced at a high level. When considering each aspect individually, it was found that each aspect is rated high in the following order, based on the average values: 1. Learning process: Ranked highest, indicating a high level of practice. 2. Educational administration: Ranked second, also at a high level. 3. Assessment, evaluation, and grading: Ranked third, indicating a high level. 4. Internal quality assurance system and educational standards: Ranked

fourth, still at a high level. 5. Curriculum development: Rated lowest in average value but still considered at a high level.

Keywords: Academic management, Mueang Phichit Campus

1. บทนำ

สภาพสังคมโลกปัจจุบันมีการขับเคลื่อนเปลี่ยนแปลงรวดเร็วอย่างเป็นพลวัต ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม เกิดการมุ่งเน้นพัฒนาประเทศ ภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด สภาวะการณ์ดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อการศึกษาที่ต้องปรับเปลี่ยนไปตามบริบทประเทศไทยจึงเกิดการปฏิรูปการศึกษาที่อาศัยการปรับกระบวนการการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกโดยปรับตามแนวโน้มของโลกการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งสร้างสมรรถนะที่จำเป็นร่วมไปกับการใช้ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัล เข้าไปช่วยในการศึกษาให้สามารถสร้างสมรรถนะที่จำเป็นได้ทั้งของนักเรียนและครู (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา, 2563: 58) ส่งผลให้มีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรการจัดการเรียนรู้อันเป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเกณฑ์ต่าง ๆ และค่านิยมหลักในการจัดการศึกษา ทำให้โรงเรียนต้องตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และพร้อมที่จะยกระดับการศึกษาในโรงเรียนเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นพัฒนาศักยภาพทางวิชาชีพของครูเพื่อนำไปสู่การพัฒนานักเรียนให้มีความพร้อมทั้งความรู้ความสามารถตอบสนอง ความต้องการของสังคมในอนาคตได้ (สุวิตรา บุญแจ้ง และคนอื่น ๆ, 2563: 1496) การบริหารงานวิชาการโรงเรียนจึงกลายเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ส่วนงานด้านอื่น ๆ นั้น แม้จะมีความสำคัญเช่นเดียวกัน แต่เป็นเพียงส่วนส่งเสริมสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารจะต้องสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตร และการที่จะตรวจสอบว่าสถานศึกษาใดผู้บริหารให้ความสำคัญต่องานวิชาการนั้นสามารถดูได้จากสถานศึกษามีขอบเขตของงานวิชาการอย่างชัดเจน ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และแนวคิดใหม่ ๆ ในการพัฒนางาน ครูมีความตระหนักและร่วมมือกันพัฒนางานวิชาการอย่างจริงจังสามารถนำปรัชญาของสถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติตามโครงการต่าง ๆ ได้อย่างดีเยี่ยม และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (จันทร์ธานี สงวนนาม, 2553: 143) สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560: 91) ที่กล่าวว่า การที่จะเสริมสร้างระบบการศึกษาให้มีคุณภาพ และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายและความมุ่งหวังของทุกภาค ส่วนผู้บริหารสถานศึกษา ถือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการศึกษาในฐานะผู้นำของโรงเรียนโดยผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นผู้มีภาวะผู้นำมีคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถทั้งด้านบริหารและวิชาการตามมาตรฐานสมรรถนะ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560: 91) ทั้งนี้การบริหารงานวิชาการที่มี

ประสิทธิภาพไม่แต่จะเป็นเครื่องมือชี้วัดความสำเร็จในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเท่านั้นแต่ยังเป็นเครื่องมือชี้วัดความสามารถในการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาได้อีกด้วย

เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวดัชนีชี้วัดคุณภาพที่สำคัญของการศึกษาซึ่งสังคมไทยและกระทรวงศึกษาธิการกำลังให้ความสำคัญเป็นอันดับต้นๆ และพยายามพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาทุกแห่งสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องสร้างความเชื่อมั่นแก่สังคมว่าสามารถจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามที่สังคมคาดหวังและสามารถจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและบรรลุตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้จึงมีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างกว้างขวางจากการศึกษา จึงกล่าวได้ว่า ผู้บริหารงานวิชาการเป็นหลัก และหัวใจที่สำคัญของโรงเรียน และเป็นผู้นำวิชาชีพที่จะต้องมีความรู้ ความรู้ ความสามารถ สร้างสรรค์นวัตกรรมด้านการเรียนรู้ และขยายศักยภาพการเรียนรู้ของสมาชิก รวมทั้งมีจรรยาบรรณวิชาชีพที่ดีการจัดการศึกษาโดยเฉพาะคุณภาพการบริหารงานวิชาการที่มีผลสัมฤทธิ์ของสถานศึกษาเป็นตัวแปรสำคัญที่ต้องปรับเปลี่ยนไปตามบริบทของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับการบริหารจัดการศึกษาในสถานศึกษาสร้างกระบวนการและเป้าหมายการพัฒนาที่คงอยู่เพื่ออนาคตอย่างยั่งยืนได้นั้นทำให้แนวทางการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยงานบริหารงานวิชาการ ได้รับความสนใจ ด้วยผู้บริหารสถานศึกษาในโลกการเปลี่ยนแปลงจะอย่างไรให้การจัดการศึกษามีการพัฒนา และขับเคลื่อนเชื่อมโยงการพัฒนาในมิติต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายเพื่อสามารถสร้างอิทธิพลต่อการบริหารจัดการศึกษาได้อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับ ญัตติวโรย ประยูรวรรณ (2552: 46) กล่าวว่า ลักษณะของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการวัดและการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อการ ตรวจสอบการสอนของผู้สอน และผลการเรียนของผู้เรียนในการเรียนรู้ด้านต่างๆ คือ ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านเจตคติ และด้านทักษะ ว่ามีความรู้ ความสามารถ หรือมีผลสัมฤทธิ์ตรงตาม วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนหรือไม่ ซึ่งการวัดความสามารถของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมาย และลักษณะวิชาที่สอน คือวัดด้านเนื้อหาวัดด้านปฏิบัติเป็นความสามารถของผู้เรียนในการพัฒนาตนเอง โดยอาศัยการเรียนในวิชาต่าง ๆ การร่วมกิจกรรมตลอดจนการพัฒนาร่างกายและทักษะด้วย เพราะผู้บริหารและงานวิชาการสถานศึกษาต่างมีเป้าหมายว่า จะบริหารงานเพื่อนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยงานวิชาการให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ที่ตั้งเป้าหมายแต่เหนือขึ้นไปกว่านั้น คือการต้องการให้การบริหารงานวิชาการประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน และยังคงอยู่เมื่อเวลาผ่านไปทำอย่างไรให้การบริหารงานวิชาการประสบความสำเร็จเช่นเดิม

ปัจจุบันสถานศึกษาที่อยู่ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร สหวิทยาเขตเมืองพิจิตรมีโรงเรียนจำนวน 7 โรงเรียน แบ่งออกได้ดังนี้ สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษจำนวน 1 โรงเรียน สถานศึกษาขนาดใหญ่จำนวน 1 โรงเรียน สถานศึกษาขนาดกลางจำนวน 1 โรงเรียน และสถานศึกษาขนาด

เล็กจำนวน 4 โรงเรียน จากสภาพปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการสอบ O-NET ของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2565 ได้คะแนนในรายวิชา ภาษาไทย 52.30 คณิตศาสตร์ 21.58 วิทยาศาสตร์ 30.79 ภาษาอังกฤษ 25.90 ซึ่งเปรียบกับในระดับสังกัด ในรายวิชา ภาษาไทย -1.61 คณิตศาสตร์ -3.08 วิทยาศาสตร์ -2.88 ภาษาอังกฤษ -5.85 และในระดับประเทศในรายวิชาภาษาไทย -0.65 คณิตศาสตร์ -2.81 วิทยาศาสตร์ -2.53 ภาษาอังกฤษ -6.15 สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 (2565) ได้สะท้อนถึงปัญหาและสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนยังไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ทั้งนี้การจัดการศึกษาของโรงเรียนต้องยึดหลักตอบสนองความต้องการ และความสนใจของเด็กเป็นสำคัญที่สุด จึงทำให้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพสูงสุดโดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจจะศึกษาเรื่อง การประยุกต์การบริหารงานวิชาการ ตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตเมืองพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนกำหนดทิศทางการจัดการศึกษาของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา และการบริหารงานวิชาการให้สามารถสร้างระบบการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สหวิทยาเขตเมืองพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการประยุกต์การบริหารงานวิชาการ ตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตเมืองพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เรื่อง การประยุกต์การบริหารงานวิชาการ ตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตเมืองพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

3.1 ขอบเขตด้านประชากร

3.1.1 ประชากร

ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตเมืองพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร จำนวน 7 โรงเรียน ประกอบด้วยผู้บริหาร 18 คน ครู 354 คน จำนวน 372 คน

3.1.2 ตัวอย่าง

ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตเมืองพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกใช้สูตร Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม 0.05 แทนค่าสูตรในประชากร เมื่อขนาดประชากรผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตเมืองพิจิตร คือ 372 คน จะได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 193 คน คัดเลือกโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample random Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยตำแหน่ง เพศ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสหวิทยาเขตเมืองพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert)

ตอนที่ 3 การสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดเลือกแบบเจาะจง

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ(Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2535: 79)

ตอนที่ 3 การสัมภาษณ์โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และวิเคราะห์การสัมภาษณ์โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

4. ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประยุกต์การบริหารงานวิชาการตามแนวทางของกระทรวง ศึกษาธิการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตเมืองพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเมืองพิจิตรทั้ง 5 ด้าน พบว่าภาพรวมมีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจหลักของการบริหารสถานศึกษา และเป็นงานที่สำคัญมากที่สุดในโรงเรียน เป็นตัวชี้วัดให้เห็นถึงการมีมาตรฐาน และคุณภาพของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานวิชาการอย่างมีคุณภาพของบุคลากรทางการศึกษา แสดงถึงประสิทธิภาพที่จะส่งผลให้นักเรียนมีคุณภาพที่พึงประสงค์ เพราะจุดมุ่งหมายของการบริหารวิชาการอยู่ที่การสร้างนักเรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรม และมีคุณสมบัติตามที่ต้องการ การบริหารงานวิชาการเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพและความสำเร็จของโรงเรียน ความสำเร็จของโรงเรียนมักจะพิจารณาจากคุณภาพของผลผลิต คือ ตัวนักเรียน ดังนั้นคุณภาพของผลผลิตจึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ดังนั้นการบริหารงานวิชาการจึงเป็นงานที่สำคัญของผู้บริหารโรงเรียนที่จะต้องรับผิดชอบในการใช้หลักการในการบริหารงานด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ นุชเรศ คำดีบุญ (2564) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารงานของสถานศึกษาสังกัดในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 โดยรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปน้อย ได้แก่ การวัดผลและประเมินผล การจัดการเรียนการสอนการวางแผนงานวิชาการ และการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 มีผลการประเมินความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ อยู่ ในระดับมาก โดยมีแนวทางการพัฒนาแต่ละด้าน ดังนี้การพัฒนาหลักสูตร คือ ควรบูรณาการเนื้อหา หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน จัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนเป็นมาตรฐานเดียวกัน การวางแผนงานวิชาการ คือ ควรจัดเวลาของกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของโรงเรียน ให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดตารางเรียนของโรงเรียนลดภาระงานอื่นๆของครูที่ไม่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียน

การสอน คือ ควรมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยกระบวนการวิจัยเสริมสร้างจัดบรรยากาศ ในโรงเรียนที่ช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน พัฒนาห้องสมุดให้เอื้อต่อการเรียนรู้แก่นักเรียน การวัดผลและประเมินผล คือ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามสภาพจริงนำผลการประเมิน มาปรับปรุงและพัฒนาเพื่อใช้เป็นแนวทางในปีต่อไปและพัฒนานักเรียนให้ศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์และเทคโนโลยีให้เพิ่มมากขึ้นสอดคล้องกับ สารินทร์ เอี่ยมครอง (2560: 71) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการ ของสถานศึกษาในจังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ในการบริหารวิชาการ 7 ด้าน พบว่าโดยภาพรวมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการจัดการหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการนิเทศ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษา ปรีดา บัวยก (2564) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน 2) พัฒนารูปแบบ การบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน และ 3) ประเมินความเหมาะสมและ ความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน สังกัดเทศบาล นครสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร รองลงมาคือ การวัดและประเมินผล การนิเทศติดตาม และการจัดการเรียนการสอน 2) รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน มี 4 องค์ประกอบ 28 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร 6 ตัวบ่งชี้ การจัดการเรียนการสอน 7 ตัวบ่งชี้ การวัดและประเมินผล 8 ตัวบ่งชี้ และการนิเทศติดตาม 7 ตัวบ่งชี้ ด้วยวิธีการหมุนแกนองค์ประกอบ มีค่า KMO เท่ากับ 0.626 และค่า χ^2 เท่ากับ 1733.144 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ปาริชาติ สุนทร (2560) ได้ทำวิจัยการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม 30 ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ตามขนาดของสถานศึกษา ที่ตั้ง และผลการทดสอบระดับชาติ 3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ทั้ง 7

ด้าน พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา และรองลงมาคือด้านการนิเทศภายใน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนต่ำที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอนเมื่อพิจารณาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตเมืองพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เป็นรายด้านมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

4.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่าโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สถานศึกษาสร้างความตระหนักให้แก่บุคลากรและชุมชนให้เห็นความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สถานศึกษาประชาสัมพันธ์ให้กับผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ทราบถึงการใช้ และการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา แต่สิ่งที่ต้องปรับปรุงและควรพัฒนา คือ สถานศึกษากำหนดสาระการเรียนรู้ที่บูรณาการเรียนรู้ระดับชาติและระดับสถานศึกษาที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการที่ผู้บริหารสถานศึกษาเข้าใจถึงความสำคัญของหลักสูตรสถานศึกษา จะทำให้เกิดการสร้างกระบวนการความร่วมมืออย่างเป็นระบบของผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ร่วมกันวิเคราะห์วางแผน ออกแบบเพื่อพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการ สภาพปัญหาของผู้เรียน หรือชุมชน ดังเห็นได้จากการจัดให้มีห้องแผนการเรียนพิเศษ ทั้งด้านคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ ด้านศิลปศาสตร์ ด้านทักษะอาชีพ-เทคโนโลยี และด้านกีฬา โดยบูรณาการเรียนรู้อัตนวิสัยท้องถิ่น มีการใช้หลักสูตร นิเทศ กำกับติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อปรับปรุงให้หลักสูตรมีประสิทธิภาพได้ประสิทธิผล บรรลุวัตถุประสงค์ที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ร่วมกันกำหนดไว้ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ สอดคล้องกับทัศนะของ ปริญญาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2563: 127) ที่กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร คือการวางแผนอย่างเป็นระบบ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น หรือสร้างหลักสูตรใหม่ซึ่งเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้สอดคล้องกับงานวิจัย ของ กมลทิพย์ ชูประเสริฐ และคนอื่น ๆ (2562: 828) ที่ได้ศึกษาสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธิดา แก้วโสนัด และคนอื่นๆ (2563: 130) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัย นุชเรศ คำดีบุญ (2564) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา สภาพปัจจุบันของการบริหารงานของสถานศึกษาสังกัดในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานีเขต 4 โดยรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีเขต 4 โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีเขต 4 เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปน้อย ได้แก่ การวัดผลและประเมินผล การจัดการเรียนการสอน การวางแผนงานวิชาการ และการพัฒนาหลักสูตรการพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีเขต 4 มีผลการประเมินความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก โดยมีแนวทางการพัฒนาแต่ละด้าน ดังนี้การพัฒนาหลักสูตร คือ ควรบูรณาการเนื้อหา หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตนักเรียน จัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนเป็นมาตรฐานเดียวกัน การวางแผนงานวิชาการ คือ ควรจัดเวลาของกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติของโรงเรียน ให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดตารางเรียนของโรงเรียนลดภาระงานอื่นๆของครูที่ไม่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอน คือ ควรมีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยกระบวนการวิจัยเสริมสร้างจัดบรรยากาศในโรงเรียนที่ช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน พัฒนาห้องสมุดให้เอื้อต่อการเรียนรู้แก่นักเรียน การวัดผลและประเมินผล คือ ควรวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามสภาพจริงนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาเพื่อใช้เป็นแนวทางในปีต่อไป และพัฒนานักเรียนให้ศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์และเทคโนโลยีให้เพิ่มมากขึ้น

4.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่าโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สถานศึกษากำหนดผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวังรายภาค และรายปีสถานศึกษาวางแผนนิเทศภายในสถานศึกษาด้านการสอน และนำผลการนิเทศไปปรับปรุงงานในสถานศึกษา แต่สิ่งที่ต้องปรับปรุงและควรพัฒนา คือ สถานศึกษาพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับแนวปฏิรูปการศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษายังส่งเสริมพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้แก่บุคลากรทางการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเอง และกระบวนการจัดการเรียนรู้มีสื่อที่สำคัญใน การสอนเพื่อเป็นองค์ประกอบร่วมเพื่อให้นักเรียนได้มีความสนุกสนานและมีส่วนร่วมสอดคล้องกับ ขวัญข้าว ชุ่มเกษรกุลกิจ (2560: 141) ได้ทำวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของ การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 และเพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ในการบริหารวิชาการ 7 ด้าน พบว่าโดยภาพรวมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา การจัดการเรียน การสอนในสถานศึกษา การพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผล

การเรียนรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยี ทางการศึกษา และการนิเทศการศึกษา สอดคล้องกับ วราลักษณ์ สนิท และคนอื่น ๆ (2563: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการตามนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) ปัจจัยคัดสรรในภาพรวมและทุกปัจจัยอยู่ในระดับมาก ตามลำดับดังนี้ สมรรถนะองค์กร (ค่าเฉลี่ย = 3.71) การส่งเสริมสนับสนุนด้านทรัพยากร (ค่าเฉลี่ย = 3.61) คุณภาพนโยบาย (ค่าเฉลี่ย = 3.59) และความร่วมมือของเครือข่ายสถานศึกษา (ค่าเฉลี่ย = 3.55) 2) ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการตามนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ในภาพรวมและทุกด้านอยู่ในระดับมาก 3) ปัจจัยคัดสรรทุกปัจจัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการตามนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ และ 4) ปัจจัยที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ ต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการตามนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ของผู้บริหารสถานศึกษามี 3 ปัจจัย เรียงตามลำดับ ได้แก่ สมรรถนะองค์กร ความร่วมมือของเครือข่ายสถานศึกษา และการส่งเสริมสนับสนุนด้าน ทรัพยากร โดยทั้ง 3 ปัจจัย ร่วมกันทำนายประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการตามนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่ม เวลารู้ได้ร้อยละ 83 สอดคล้องกับ Sanjoy Kumar Roy (2023: วารสาร) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ YouTube ปัจจัยเหล่านี้มีความจำเป็นสำหรับนักเรียนในระดับต่างๆ เพื่อให้มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่โดดเด่นมากขึ้น งานวิจัยนี้ช่วยให้เกิดองค์ความรู้โดยการสร้างแนวคิดและการทดลอง ประเมินผลกระทบของ YouTube ในฐานะเครื่องมือช่วยในการศึกษาต่อผลการเรียน

4.3 ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน พบว่าโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดย เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สถานศึกษาของท่านจัดให้วัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการ เรียนตามสภาพจริง สถานศึกษาอนุมัติผลการเรียน และการเทียบโอนผลการเรียนตามที่คณะกรรมการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียนกำหนด แต่สิ่งที่ต้องปรับปรุง และควรพัฒนาคือ สถานศึกษาจัดทำ เอกสาร หลักฐานการศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบ กระบวนการจัดการเรียนการสอนยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึงซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ สารินทร์ เอี่ยม ครอง (2560: 71) ได้ทำวิจัย เรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการ ของสถานศึกษาในจังหวัดชัยนาท สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและเสนอแนว ทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ใน การบริหารวิชาการ 7 ด้าน พบว่า โดยภาพรวมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการจัดการหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการนิเทศ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา ด้านการพัฒนาการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาสอดคล้องกับ ขวัญข้าว ชุ่มเกษรกุลกิจ (2560: 141) ได้ทำวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารงาน

วิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของ การบริหารงานวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา และการนิเทศการศึกษา

4.3 ด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สถานศึกษาจัดให้มีการดำเนินการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลาย และเหมาะสมกับสถานศึกษา สถานศึกษาจัดให้มีการประเมินผลการนิเทศการศึกษาในสถานศึกษาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แต่สิ่งที่ต้องปรับปรุงและควรพัฒนาคือ สถานศึกษาจัดให้มีระบบการนิเทศงานวิชาการ การเรียนการสอนภายในสถานศึกษาเชื่อมโยงกับระบบนิเทศการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคณะกรรมการระดับเขตพื้นที่การศึกษา ควรมีการ กำกับ ติดตาม ให้มีการนำผลการประเมินการนิเทศมาใช้อย่างจริงจังทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ ศักดา กะแหมะเตบ นพรัตน์ ชัยเรือง และประยงค์ ชูรักษ์ (2561: 159) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนางานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า 1.การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน มีระดับการบริหารงานมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีระดับการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา มีระดับการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ด้านสื่อและนวัตกรรมทางการศึกษา มีระดับการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ด้านการนิเทศการศึกษา มีระดับการบริหารงานอยู่ในระดับมาก 2. แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เช่นเดียวกับผลงานการวิจัยของ ขวัญข้าว ชุ่มเกษรกุลกิจ (2560: 141) ได้ทำวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของ การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 และเพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ในการบริหารวิชาการ 7 ด้าน พบว่าโดยภาพรวมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา การพัฒนา

กระบวนการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาในสถานศึกษา การพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา และการนิเทศการศึกษา และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สารินทร์ เอี่ยมครอง (2560: 71) ได้ทำวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการ ของสถานศึกษาในจังหวัด ชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในจังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ในการบริหารวิชาการ 7 ด้าน พบว่า โดยภาพรวมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการจัดการหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผล ประเมินผล ด้านการนิเทศ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาการใช้สื่อและเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษา

4.5 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา พบว่าโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สถานศึกษาส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องดำเนินงานตาม แผนการประกันคุณภาพการศึกษาโดยกำกับ ติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผน สถานศึกษากำหนดให้มีการตรวจสอบทบทวน และประเมินผลคุณภาพการศึกษาโดยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่องแต่สิ่งที่จะต้องปรับปรุงและควรพัฒนา คือ สถานศึกษามีการศึกษาวิเคราะห์ วิจัยพัฒนารูปแบบและเทคนิคการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาอาจไม่ได้ นำผลการนิเทศ กำกับ ติดตาม ที่ได้จากการประเมินมาปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลงาน การวิจัยของสารินทร์ เอี่ยมครอง (2560: 71) ได้ทำวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาใน จังหวัด ชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัญหาและเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ในการบริหารวิชาการ 7 ด้าน พบว่า โดยภาพรวมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการจัดการหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการนิเทศ ด้านการวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และด้านการพัฒนาระบบ การประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษา

5. ข้อเสนอแนะ

5.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตเมืองพิจิตร สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตรด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้องหาวิธีการที่จะทำให้ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรของสถานศึกษา คอย

สนับสนุนการใช้หลักสูตรของคณะครูให้มีประสิทธิภาพในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริม สนับสนุน จัดหาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนให้เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอนแบบส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ Active Learning ที่เน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ส่งเสริมให้มีการพัฒนาเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับผู้เรียน และบริบทของโรงเรียน จัดกิจกรรมสอนเสริมทั้งในและนอกชั่วโมงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการเรียนของผู้เรียน ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา จัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี โดยระบุความสำเร็จตามเป้าหมาย ต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อนำข้อมูลมาเป็นฐานในการพัฒนามาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาให้มีอำนาจ และหน้าที่อย่างชัดเจนส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องดำเนินงานตามแผนการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยกำกับติดตาม การดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกำหนด ให้มีการตรวจสอบ ทบทวน และ ประเมินผลคุณภาพการศึกษาโดยวิธีการที่หลากหลายเหมาะสมอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่องผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา และข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

5.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.2.1 ควรนำการประยุกต์การบริหารงานวิชาการตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อ ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตเมืองพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเมืองพิจิตรที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้ไปทดลองใช้ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับผล สัมฤทธิ์ดี ขึ้นหรือไม่

5.2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวการประยุกต์การบริหารงานวิชาการ ตามแนวทาง ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษา ในสหวิทยาเขตเมืองพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเมืองพิจิตร

5.2.3 ควรศึกษาแนวทางบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน จากโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูง เพื่อให้ได้แนวทางที่เป็นประโยชน์และเหมาะสมกับบริบทมากยิ่งขึ้น

6. เอกสารอ้างอิง

กมลทิพย์ ชูประเสริฐ และคนอื่น ๆ (2562). *สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3*. วารสารมหาวิทยาลัยราชธานี.

- ขวัญข้าว ชุ่มเกษรกุลกิจ. (2559). แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของ
ผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทร์ธานี สงวนนาม.(2553). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี:
บุ๊คพอยท์.
- ณัฐวรีย์ ประยูรวรรณ. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นุชเรศ คำดีบุญ (2564). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3. วารสารเทคโนโลยีและสื่อสาร
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยลัยมหาสารคาม. ปีที่ 5 ฉบับที่ 13 มกราคม-มีนาคม 2565.
- ปราโมทย์ จันทร์เรือง. (2552). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการทักษะ การคิดและ
การสรรค์สร้างความรู้สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2. วารสารศึกษาศาสตร์. 21(1). พิมพ์ครั้งที่5.
กรุงเทพฯ: อมรินทร์ พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.
- ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์. (2563). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: มินเซอร์วิส ซัพพลาย.
- ปรีดา บัวยก (2564). รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน สังกัด
เทศบาลนครสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วารสารบัณฑิตวิจัย ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 (มกราคม –
มิถุนายน 2564).
- ปาริชาติ สุนทร. (2560). การบริหารวิชาการแบบมีส่วนร่วม ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4.วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการศึกษา
วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- วรลักษณ์ สนิท. รัตนา ดวงแก้ว และเก็จกนก เอื้อวงศ์. (2563). ปัจจัย คัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการ
บริหารงานวิชาการตามนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3. วารสารปัญญาภิวัฒน์. 12 (2).
- ศักดิ์ดา กะแหมเตบ. นพรัตน์ ชัยเรือง และประยงค์ ชูรักษ์ (2561). แนวทางการพัฒนางานวิชาการเพื่อ
ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต 2. วารสารนาคบุตรปริทรรศน์. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

- สารินทร์ เอี่ยมครอง. (2561). *แนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาพิจิตร เขต 1. (2565). *สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิจิตรเขต 1. สืบค้นเมื่อ 8 กรกฎาคม 2565 จาก <https://phichit1.go.th>.*
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). *การจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์และที่เน้นการปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- (2564). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ(ฉบับที่3) พ.ศ.2553*. [ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก <http://backoffice.onec.go.th/uploaded/Category/Laws/Act/Act2010/edactv353-23-08-2010.pdf>.
- (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579*. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟิก.
- สุทนต์ ศรีไสย์. (2551). *สถิติประยุกต์สำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิตรา บุญแจ้ง, วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์, และ กานดา สุกุลชนะศักดิ์ มัวร์. (2563). *ภาวะผู้นำที่ยั่งยืนของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวรีเขต 1*. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล, นครราชสีมา
- สุธิดา แก้วโสนัด และคนอื่น ๆ (2563) . *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18*.วารสารบัณฑิตศึกษา ปีที่ 17 ฉบับที่ 77 เมษายน - มิถุนายน 2563
- Sanjoy Kumar Roy (2023). *Youtube's Influential Factors for Academic Achievement: A Two-Stage Approach* , SSRN Electronic Journal จาก<https://www.researchgate.net>.